

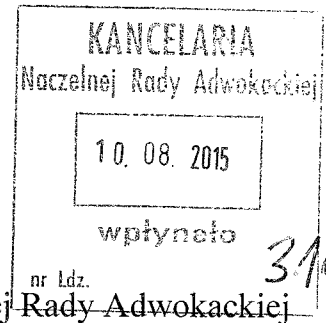

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

GMS-WP-172-211/15

Warszawa, dnia 4 sierpnia 2015 r.

Pan

Andrzej Zwara

Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej

Szanowny Panie Prezesie

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wanda Nowicka), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

Wicemarszałkini Sejmu RP

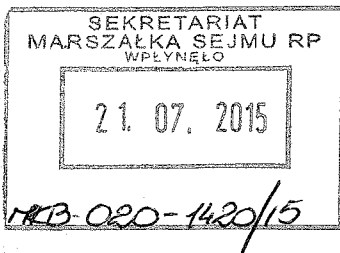
Posłanka Niezrzeszona

Wanda Nowicka

Warszawa, dnia 21 lipca 2015 r.

Grupa posłów

na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani

Małgorzata Kidawa-Błońska

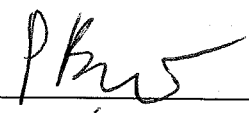
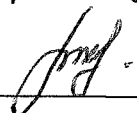

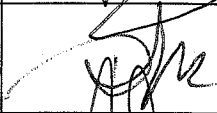
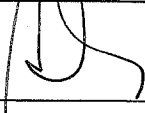
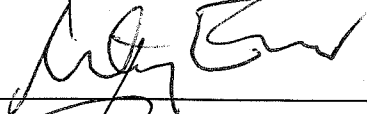

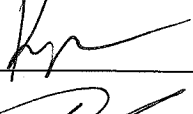

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.) oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na podstawie art. 32 ust. 1 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej do reprezentowania w pracach nad projektem ustawy upoważniamy Panią Posłankę Wandę Nowicką.

Lp.	Nazwisko i imię	Klub poselski	Podpis
1.	Nowicka Hanna	nieznes.	Wanda Nowicka
2.	DRIAZIO MIRUSZ	POL	
3.	Dybek hł	PPZ	
4.	Bauer Piotr	RP	
5.	Majchata Mawcinigajoz	RP	
6.	JACEK KWIATKOWSKI	RP	
7.	Marek Domowicki	SLD	
8.	ZOFIA POPIOKEK	RP	
9.	L. Kell	SLD	
10.	Widny Elsun	SLD	
11.	Jay Wendell	SLD	
12.	Dyrosand Dobry	SNM	
13.	Dobry Dobry	SD	
14.	Krupa tahn	nieznesary	
15.	Antur Gorayziti	SLD	

USTAWA

z dnia ... 2015 r.

o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124 oraz z 2015 r. poz. 28 i 875) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 62 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1 kto posiada w celu leczniczym żywicę lub ziele konopi innych niż włókniste oraz wyciągi, nalewki farmaceutyczne, a także wszystkie inne wyciągi z konopi innych niż włókniste, zgodnie z udokumentowanym zaleceniem lekarza, w ilości nie przekraczającej zapotrzebowania na maksymalnie 90 dni stosowania.”;

2) w art. 63 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 1 kto uprawia w celu leczniczym na własne potrzeby konopie inne niż włókniste, zgodnie z udokumentowanym zaleceniem lekarza, w ilości nie przekraczającej zapotrzebowania na maksymalnie 90 dni stosowania.

5. Nie popełnia przestępstwa określonego w ust. 2 kto zbiera w celu leczniczym na własne potrzeby ziele konopi innych niż włókniste, zgodnie z udokumentowanym zaleceniem lekarza, w ilości nie przekraczającej zapotrzebowania na maksymalnie 90 dni stosowania.”;

3) w załączniku nr 1 w części „4. Środki odurzające grupy IV-N” w tabeli skreśla się pozycję dotyczącą „KONOPI ZIELE innych niż włókniste” i „ŻYWICA KONOPI”.

Art. 2. Ustawi wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektu.

Projektowana regulacja ma na celu usunięcie wzajemnej sprzeczności w regulacjach ustawowych oraz wartości jaką stanowi ochrona zdrowia publicznego. Żywica i ziele konopi wymienione zostały w tabeli I-N ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co zgodnie z przepisem art. 33 ust. 1 przesądza o ich zastosowaniu do celów medycznych (także przemysłowych i prowadzenia badań). Jednocześnie wpisanie żywicy i ziela konopi do tabeli IV-N przesądza o braku możliwości ich medycznego zastosowania (patrz: art. 33 ust. 2).

Biorąc pod uwagę powyższe, dążąc do usunięcia naruszenia prawa do ochrony zdrowia i fakt jawnej niesprawiedliwości dotyczącej osób chorych i cierpiących, wnioskodawcy proponują dopuścić do stosowania w celach medycznych ziela konopi i żywicy konopi.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie stanowiącej przedmiot regulacji.

Ziele i żywica konopi, stosowane w celach terapeutycznych od tysięcy lat, są przedmiotem rosnącego zainteresowania nowoczesnej medycyny i nauki. Coraz więcej badań klinicznych, laboratoryjnych i przypadków kazuistycznych dowodzi ich skuteczności w leczeniu takich chorób jak padaczka, zapalne choroby jelit, jaskra, a także w łagodzeniu przebiegu chorób przewlekłych, jak choroba Alzheimera, SM czy AIDS. Preparaty konopi używane są w terapii bólu i terapii paliatywnej. Nadzieję budzą wiadomości o ich antynowotworowych właściwościach. Dlatego też, wiele krajów Unii Europejskiej, a także Kanada czy Izrael, oraz 25 stanów USA dopuściło ich używanie w celach medycznych.

Wiadomości o właściwościach leczniczych konopi są szeroko komentowane w Internecie. Chorzy i ich bliscy podejmują próby zdobycia marihuany i jej pochodnych poprzez zakup na czarnym rynku, nielegalny przywóz z zagranicy lub nielegalną hodowlę. Narażają się na odpowiedzialność karną i stymulują rozwój podziemnego obrotu i nielegalnej produkcji.

Polityka zakazu jest niezrozumiała dla opinii publicznej. Jak wynika z sondażu PBS z 3-5 lipca, 68 proc. Polaków uważa, że prawo powinno zezwalać na używanie marihuany w leczeniu, przy czym 42 proc. opowiada się za jej dopuszczeniem wyłącznie ze wskazania lekarskiego, a 26 proc. - bez żadnych ograniczeń. Tylko 18 proc. jest zdania, że powinna być zakazana w leczeniu.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizują uprawę konopi, zbiór jej ziela czy posiadanie konopi, niezależnie od jej przeznaczenia. Możliwości używania konopi w celach medycznych nie rozszerza ani dostępność na rynku jednego produkowanego z marihuany leku na stwardnienie rozsiane (zwłaszcza, biorąc pod uwagę, że koszt miesięcznej terapii sięga 3-4 tysięcy polskich złotych), ani trójstopniowa procedura tzw. importu docelowego, z której skorzystało zaledwie kilkanaście osób.

W wyroku z 4 listopada 2014 roku (sygn. akt SK 55/13) Trybunał Konstytucyjny (dalej: TK) potwierdził słuszność sankcjonowania zakazu uprawy konopi i posiadania marihuany co do zasady. TK uznał jednak, że „w świetle aktualnych badań naukowych marihuana może być wykorzystywana w celach medycznych, zwłaszcza w przypadku łagodzenia negatywnych objawów chemioterapii stosowanej w chorobach nowotworowych (...). Na tym tle ujawnia się niespójność regulacji mających na celu realizację prawa do ochrony zdrowia (art. 68 ust. 1 Konstytucji RP)”. TK podkreślił, że „z punktu widzenia określonej grupy obywateli korzystających ze świadczeń opieki zdrowotnej, dopuszczenie medycznego wykorzystywania marihuany wymaga rozważenia z uwagi na terapeutyczną przydatność marihuany w pewnych stanach chorobowych”.

TK zwrócił również uwagę, że możliwe jest używanie marihuany do celów medycznych, o ile została przywieziona z zagranicy, co pogłębia to niespójność między celami ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii a celami ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej. W ustnym uzasadnieniu wyroku TK sędzia Piotr Tuleja stwierdził, że „brak uzasadnienia dla zakazu posiadania marihuany, gdy jest to uzasadnione względami medycznymi np. leczenia w stanach terminalnych”.

Postanowieniem sygnalizacyjnym z 17 marca (sygn. akt S 3/15) TK „przedstawił Sejmowi RP uwagi dotyczące celowości podjęcia działań ustawodawczych, zmierzających do uregulowania kwestii medycznego wykorzystania marihuany”. TK wezwał Sejm RP do „zharmonizowania regulacji urzeczywistniających deklarowane przez

ustawodawcę cele w taki sposób, by w analizowanym zakresie realizacja jednego z nich (przeciwdziałaniu narkomanii) nie prowadziła do całkowitego wykluczenia realizacji drugiego celu (ochrony zdrowia)".

Także dyrektor Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii stwierdził, że „ludzie, którzy cierpią na różnego rodzaju choroby, a dla których pomocą mogą być produkty bazujące na marihuanie, powinni mieć do nich dostęp. Nie powinniśmy się kierować żadną ideologią, czy przekonaniem, tylko dobrem pacjenta”.

Biorąc pod uwagę opisane argumenty medyczne i konstytucyjne, dążąc do usunięcia naruszenia prawa do leczenia i fakt jawnej niesprawiedliwości dotyczącej osób chorych i cierpiących, wnioskodawcy proponują dopuścić do stosowania w celach medycznych ziela konopi i żywicy konopi.

4. Przewidywane skutki prawne, gospodarcze i społeczne.

Przedmiotowy projekt ustawy wychodzi naprzeciw społecznym oczekiwaniom dotyczącym stworzenia możliwości stosowania ziela i żywicy konopi w celach medycznych. Jak wcześniej wskazano, w sondażu PBS z 3-5 lipca, 68 proc. Polaków uważa, że prawo powinno zezwalać na używanie marihuany w leczeniu.

W aspekcie gospodarczym, projekt ustawy umożliwi wprowadzenie do obrotu gospodarczego ziela konopi i żywicy konopi stosowanych do celów medycznych, przez co zwiększy się gwarancja bezpieczeństwa konsumenta, który nie będzie zmuszony pozyskiwać wyżej wskazanych środków na nielegalnym rynku.

Skutkiem prawnym będzie wprowadzenie możliwości posiadania, uprawy i zbiorów środków na bazie konopi w ramach kontrolowanego o związanego z wykorzystaniem ich do celów medycznych.

5. Przewidywane skutki finansowe projektu.

W ocenie projektodawców niniejszy projekt nie spowoduje negatywnych skutków finansowych dla budżetu państwa.

6. Założenia podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt przedmiotowej ustawy nie przewiduje konieczności wydania aktów wykonawczych do ustawy.

7. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

Ponadto, na gruncie prawa Unii Europejskiej dopuszczalne jest wyłączenie w państwach członkowskich zakazu sprzedaży środków na bazie konopi, jeśli handel nimi jest ściśle kontrolowany w związku z wykorzystaniem ich do celów medycznych lub naukowych.

8. Informacje o przeprowadzonych konsultacjach.

Wnioskodawcy nie przeprowadzili konsultacji. Wymóg przeprowadzenia konsultacji przed zgłoszeniem projektu nie dotyczy bowiem projektów poselskich, co wynika a contrario z ostatniego zdania przepisu art. 34 ust. 2 regulaminu Sejmu.

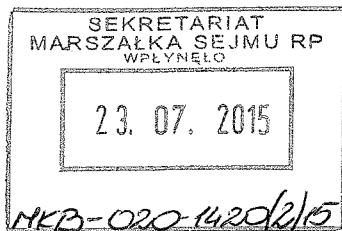
Warszawa, dnia 23 lipca 2015 r.

Szanowna Pani

Małgorzata Kidawa-Błońska

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Niniejszym zgłaszam dodatkowe podpisy poparcia pod poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, złożonego 21 lipca 2015 r., którego przedstawicielką wnioskodawców i wnioskodawczyń jest posłanka Wanda Nowicka.

Wanda Nowicka

